

**Voorstel Verbetermaatregelen
Terugvorderen en terughalen in het
buitenland**

Versie 0.5

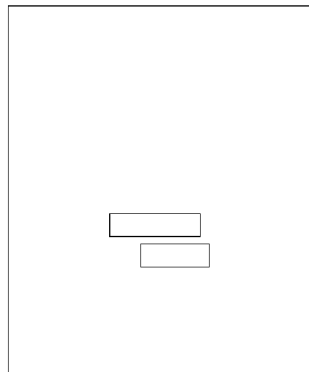
Datum	20 juni 2014
Status	Concept 644087

Colofon

Directie
Projectnaam
Versienummer
Contactpersoon

HO&S
Terugvorderen en terughalen in het buitenland
0.5
[redacted]
T +31 [redacted]
[redacted]minocw.nl
Rijnstraat 50 | Den Haag
Postbus 16375 | 2500 BJ Den Haag

Werkgroepleden

Distributielijst

Werkgroep Terugvorderen buitenland

Inhoud

Colofon—2

Inhoud—3

1 Inleiding—4

2 Beschrijving invorderingsproces—5

2.1 Traceren van onvindbare debiteuren/veroordeelden—5

2.2 Invorderingsproces—6

3 Knelpunten—11

3.1 Traceren en gegevens verzamelen—11

3.2 Juridische titel dwanginvordering—11

3.3 Verjaring—12

4 Lopende verbetermaatregelen—13

4.1 Adresgegevens uitwisselen via Registratie Niet Ingezet—13

4.2 Verbeteren kwaliteit Basisregistratie Personen (BRP)—13

4.3 Gegevens over inkomen/vermogen uitwisselen—13

4.4 Gegevens uitwisselen met buitenlandse overheden—14

4.5 Wederzijdse erkenning geldelijke sancties voor bestuurlijke boetes—14

4.6 Digitale aanmelding openbaar betekenen—14

4.7 Studiefinanciering—14

4.8 Terugvordering toeslagen—14

5 Voorstel extra verbetermaatregelen—15

5.1 Projectmatige landenaanpak Duitsland—15

5.2 Verkenning pilot Sociaal attachés zoeken debiteuren voor DUO—17

5.3 Betere benutting Register Paspoortsignalering—18

5.4 Uitwisseling expertise internetonderzoek—19

5.5 Onderzoek naar wetwijziging verjaring—19

5.6 Handhavingscommunicatie—20

6 BIJLAGE 1 Maatregelen die zijn afgefallen—21

7 BIJLAGE 2 Indicatie omvang vorderingen in het buitenland—22

1 Inleiding

Doel van het project Terugvorderen en terughalen in het buitenland is om concrete maatregelen voor te stellen die ervoor zorgen dat de rijksoverheid effectiever kan terugvorderen in het buitenland.

Het project maakt onderdeel uit van het programma rijksbrede aanpak van fraude. Het project Terugvorderen en terughalen in het buitenland heeft betrekking op de buitenlandse vorderingen van de volgende organisaties: SZW/UWV, SZW/SVB, Inspectie SZW, OM, CJIB, OCW/DUO en Financiën/Belastingdienst.

Voor elke van de betrokken organisaties blijft de invordering in het buitenland een taaie opgave die relatief grote inspanningen vereist. Ook om de vordering uiteindelijk om te zetten in klinkende munt, is grote inzet nodig. Om de effectiviteit van de invordering te vergroten, heeft de werkgroep Terugvorderen en terughalen in het buitenland eerst een verkenning uitgevoerd naar hoe het proces van invorderen in het buitenland verloopt bij de verschillende organisaties en welke knelpunten daarbij spelen. Daarbij is zicht ontstaan op reeds lopende trajecten die kunnen bijdragen aan verbeteringen in terugvorderen in het buitenland. De deelnemende organisaties hebben mogelijke verbeterideeën aangedragen. Vervolgens hebben de deelnemende organisaties de verbeterideeën getoetst op wenselijkheid en haalbaarheid voor de eigen organisatie. Daaruit is een voorstel voor extra verbetermaatregelen voortgekomen en dat ligt nu voor.

Deze notitie bevat het resultaat van dit proces en bestaat uit de volgende onderdelen:

- een beschrijving van het traceren van onvindbare debiteuren/veroordeelden
- het invorderingsproces op hoofdlijnen
- de gemeenschappelijke knelpunten in het invorderingsproces
- lopende trajecten die bijdragen aan het verbeteren van het terugvorderen in het buitenland
- voorstel met extra verbetermaatregelen waarop akkoord van de Ministeriële Commissie Fraude wordt gevraagd.

In bijlage 1 is een overzicht opgenomen van de verbeterideeën die zijn afgefallen. Bijlage 2 bevat een indicatie van de omvang van de uitstaande vorderingen in het buitenland per deelnemende organisatie.

2 Beschrijving invorderingsproces

Bij vorderingen in het buitenland in dit project gaat het om onterecht ontvangen uitkeringen en toeslagen, belastingschulden, studieschulden, straf- en bestuursrechtelijke boetes, langs criminele weg verkregen vermogen, schadevergoedingsmaatregelen en verbeurdverklaringen.

In vergelijking met invordering in het binnenland vereist invordering in het buitenland relatief grote en kostbare inspanningen. In deze paragraaf wordt beschreven wat de mogelijke stappen zijn in het proces van het traceren van onvindbare debiteuren/veroordeelden tot en met het innen van de vordering. De mate waarin deze stappen (kunnen) worden gezet, verschilt per organisatie.

2.1 Traceren van onvindbare debiteuren/veroordeelden

Een debiteur/veroordeelde is onvindbaar wanneer de organisatie niet over een juist adres (in het buitenland) of over andere communicatiemogelijkheden beschikt. Wanneer een debiteur/veroordeelde onvindbaar is, zal deze eerst getraceerd moeten worden voordat het invorderingsproces kan starten. Dit kan via een aantal stappen.

1. *Check in Basisregistratie personen (BRP, voorheen GBA)*

Wanneer er geen betrouwbaar adres is van de debiteur/veroordeelde, wordt eerst gecontroleerd of er in de Basisregistratie personen een betrouwbaar adres is opgenomen. Daarnaast is het mogelijk dat de debiteur zijn (eerste) adres in het buitenland heeft doorgegeven bij de gemeente van waar hij naar het buitenland is vertrokken.

Sinds 6 januari 2014 bestaat de Registratie Niet Ingezetenen (RNI). Niet-ingezetenen zijn personen die niet of korter dan 4 maanden in Nederland wonen en een relatie hebben met Nederlandse overheidsinstellingen. Het gaat enerzijds om mensen die tijdelijk in Nederland werken en anderzijds om mensen die in Nederland hebben gewoond en die nu in het buitenland wonen. In de RNI worden gegevens van niet-ingezetenen centraal vastgelegd. Zogenoemde aangewezen bestuursorganen (zoals de Belastingdienst, UWV, SVB) zullen de gegevens van niet-ingezetenen uit hun eigen bestanden aanleveren aan de Registratie Niet Ingezetenen. Naar verwachting is dit in het najaar van 2014 gerealiseerd.

2. *Verzamelen informatie binnen de organisatie*

Het gaat hier om het verzamelen van (contact)gegevens in brede zin, zoals e-mailadressen en/of telefoonnummers, waarmee contact gezocht wordt met de debiteur.

3. *Uitwisselen van informatie met andere Nederlandse overheidsorganisaties*

Ook worden gegevens met andere Nederlandse overheidsorganisaties uitgewisseld. Dit gebeurt bijvoorbeeld via SUWI-net. UWV, SVB, de Belastingdienst kunnen SUWI-net raadplegen.

4. *Internetonderzoek*

Alle deelnemende organisaties maken gebruik van internetonderzoek om

debiteuren/veroordeelden op te sporen, mits het bedrag dat te vorderen is groot genoeg is om de kosten hiervan te dekken.

5. *Ambassades en consulaten/Sociaal Attachés*

Indien er een indicatie is van het land waar de debiteur naartoe is vertrokken, is het mogelijk via het Ministerie van Buitenlandse Zaken een verzoek in te dienen voor adresopsporing bij de Nederlandse ambassade in het land waar de debiteur zich vermoedelijk bevindt. Attachés van de Sociale Verzekeringsbank zoeken op verzoek naar adressen op locatie (in Marokko, Turkije, Suriname en Spanje) in bijvoorbeeld telefoonboeken en het Kadaster.

6. *Uitwisselen van informatie met buitenlandse (overheids)instellingen*

Indien mogelijk (bijvoorbeeld via bepalingen omtrent informatieuitwisseling in de EU verordening Coördinatie Sociale Zekerheidsstelsels en de EU Richtlijn wederzijdse bijstand inzake invordering belastingschulden) kan ook informatie worden opgevraagd bij overheidsinstellingen in het buitenland.

7. *Register Paspoortsignalering/ opsporingsregister*

Als er geen adres wordt gevonden, kan uiteindelijk bij een vordering groter dan € 5.000¹ paspoortsignalering worden ingezet voor debiteuren met de Nederlandse nationaliteit. Het Register Paspoortsignaleringen is een registratie van personen aan wie een paspoort geweigerd kan worden of waarvan een paspoort kan worden vervallen verklaard. Een aantal bevoegde instanties, waaronder de Belastingdienst, het OM, de SVB, het UWV en DUO, kan de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties verzoeken om een persoon in dit register op te nemen. Opname in het Register Paspoortsignalering houdt in dat bij aanvraag van een nieuw paspoort contact wordt opgenomen met de organisatie die een vordering heeft op de betreffende debiteur. Uitgifte van een nieuw paspoort kan dan worden geweigerd zolang de vordering niet is voldaan.

Debiteuren met een vordering > € 45.000 en veroordeelden tot een strafrechtelijke sanctie kunnen worden opgenomen in het opsporingsregister van de Nationale politie (de zogenoemde actieve signalering). Dat betekent dat de betreffende persoon bij een controle (zoals bij paspoortcontroles op luchthavens en verkeerscontroles) staande gehouden of aangehouden kan worden. Omdat het lang kan duren tot een schuldenaar is opgespoord, komt het voor dat de vordering op dat moment is verjaard. Voor de meeste bestuursrechtelijke geldschulden geldt bijvoorbeeld een verjaringstermijn van 5 jaar conform de Algemene wet bestuursrecht. Bij strafrechtelijke sancties hangt de verjaringstermijn af van de zwaarte van het gepleegde strafbare feit en kan tussen de vier en ruim zesentwintig jaar beslaan.

2.2 Invorderingsproces

Indien de organisatie in contact is gekomen met de debiteur kan het invorderingsproces starten. Binnen dit proces zijn twee stappen te onderscheiden, namelijk de minnelijke invordering/inning en de dwanginvordering/incasso.

¹ Het OM kan sinds 20 januari 2014 naast signaleren voor geldboetes, ook signaleren voor schadevergoedingsmaatregelen en ontnemingsmaatregelen > €4050.

Minnelijke invordering/inning

Bij de minnelijke invordering/inning probeert de organisatie de debiteur tot betaling aan te zetten door aanschrijving en aanmaning. Daarnaast kunnen diverse variaties aan betalingsregelingen worden ingezet. Betalingsregelingen worden niet door alle deelnemende organisaties in dezelfde mate aangeboden. De invulling van dit maatwerk is ook afhankelijk van de financiële mogelijkheden en de bereidwilligheid van de debiteur. Voor een goede onderhandelingspositie van de organisatie is het essentieel dat er 'een stok achter de deur' is, en er inzicht is in de financiële mogelijkheden (inkomen en vermogen) van de debiteur. Het Internationaal Bureau Fraude-informatie van het UWV doet onderzoek naar inkomen of vermogen in het buitenland van uitkeringsgerechtigden in opdracht van UWV, gemeenten, en SVB.

Voor DUO (achterstallige termijnen van de studieschuld) en de Inspectie SZW (bestuurlijke boetes opgelegd aan bedrijven) geldt dat wanneer wel een juist adres in het buitenland is gevonden, de vordering wordt overgedragen aan een internationaal incassobureau. Het incassobureau volgt het minnelijke traject van aanschrijving en aanmaningen. Als blijkt dat de debiteur over onvoldoende middelen beschikt om aan de betalingsverplichting te kunnen voldoen, wordt een betalingsregeling met de debiteur afgesproken. Om een zo sterk mogelijke onderhandelingspositie te hebben, is zicht op inkomen en vermogen van de debiteur (in het buitenland) nodig. Veelal ontbreken beide.

Dwanginvordering/incasso

Dwanginvordering/incasso verloopt voor iedere organisatie anders, afhankelijk van de juridische grondslag voor invordering in het buitenland. Hieronder wordt per organisatie kort beschreven hoe eventuele dwanginvordering/incasso in het buitenland verloopt.

Inspectie SZW

De Inspectie SZW (afdeling Boete Dwangsom en Inning) kan boetes opleggen aan bedrijven wanneer zij de arbeidsvoorwaarden- en arbeidsomstandighedenwetgeving niet naleven. Een administratiefrechtelijke beslissing of een vonnis van een bestuursrechter wordt in andere lidstaten echter niet beschouwd als een executoriale titel (juridische titel waarmee de deurwaarder tot executie kan overgaan) op grond waarvan de boetes kunnen worden geïnd. Dit vormt een belemmering voor het grensoverschrijdend innen van deze boetes. Tot nu toe is Nederland in staat om slechts een zeer beperkt aandeel van de opgelegde bestuurlijke boetes in andere lidstaten te innen. In de Europese handhavingsrichtlijn, welke op 13 mei 2014 is aangenomen, is bepaald dat de lidstaten elkaar kunnen verzoeken om de inning van bestuurlijke boetes over te nemen. Het gaat dan om boetes die zijn opgelegd voor niet-naleving van op grond van de detacheringsrichtlijn (96/71/EG) geldende verplichtingen betreffende arbeidsvoorwaarden- en omstandigheden. De andere lidstaat moet in principe gehoor geven aan dit verzoek. Uiterlijk twee jaar na inwerkingtreding moeten de lidstaten van de EU de richtlijn hebben omgezet in nationale wet- en regelgeving. Verwacht wordt dat de handhavingsrichtlijn in dit opzicht een aanzienlijke verbetering is.

UWV

Voor het UWV geldt dat uitkeringen (WW, Ziektewet, WIA/WAO, Wajong) die ten onrechte zijn uitgekeerd in een andere lidstaat van de EU/EER of Zwitserland kunnen worden teruggevorderd op grond van de EU verordening Coördinatie Sociale Zekerheidsstelsels. Daarbij zijn wel de procedures, waarborgen en voorrechten van toepassing van het land waar gevorderd wordt. Als de persoon in kwestie een vergelijkbare uitkering heeft in het andere land, kan er relatief eenvoudig verrekend

worden. UWV geeft de vordering door en het orgaan van het andere land begint met inhoudingen op de uitkering. Let wel: Nederland hanteert een ondergrens, een minimaal bedrag dat een cliënt mag houden om te overleven. Andere landen kennen vergelijkbare waarborgen. Dat kan vertragend werken. Als er geen vergelijkbare uitkeringen lopen, zijn er wel mogelijkheden om terug te vorderen, maar die mogelijkheden zijn grotendeels nog onbenut vanwege complicaties en werkdruk. Buiten deze landen zal UWV een gerechtelijke procedure moeten doorlopen om een executoriale titel geldend voor het betreffende land te verkrijgen. Buiten de EU/EER overweegt UWV nu – voor het eerst – om enkele fraudezaken te laten oppakken in Turkije en dan stuurt UWV zelf een advocatenkantoor aan.

SVB

Voor de SVB geldt dat onverschuldigd betaalde bedragen (AOW, Anw, AKW) vaak kunnen worden verrekend met een lopende uitkering van de SVB. Daarnaast kan verrekening plaatsvinden met uitkeringen van andere bestuursorganen of buitenlandse zusterorganen. In Turkije, Marokko, Suriname en Spanje kan de sociaal attaché een rol spelen bij de invordering. Deze doet bijvoorbeeld onderzoek naar aanwezig vermogen en kan betalingsregelingen afspreken. In het buitenland ontbreekt de executoriale titel voor vorderingen van de SVB. Sociaal attachés of incassoadvocaten worden ingeschakeld om de vordering in het buitenland erkend te krijgen.

DUO

Als de debiteur van studieschuld weigert te betalen, is dwanginvordering aan de orde. Een dwangbevel van DUO voor studieschulden geldt echter in het buitenland niet als executoriale titel. Om tot dwanginvordering te kunnen overgaan, zal het incassobureau een gerechtelijke procedure moeten doorlopen om een executoriale titel, geldend voor het betreffende land, te verkrijgen. Een dergelijke procedure verschilt per land en is een tijdrovend proces.

OM/CJIB

Voor het Openbaar Ministerie en het Centraal Justitieel Incassobureau gaat het om strafrechtelijke vorderingen, zoals geldboetes, ontnemingsmaatregelen, verbeurdverklaringen en schadevergoedingsmaatregelen. De dwanginvordering in het binnenland verloopt onder andere door middel van verhaal via de deurwaarder. Daarnaast is lijfswang of (vervangende) hechtenis mogelijk. In het buitenland staan deze middelen voor dwanginvordering niet ter beschikking.

Binnen de EU is het op basis van de Wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging geldelijke sancties mogelijk executie van de geldelijke sancties over te dragen aan een EU-lidstaat die dit kaderbesluit geïmplementeerd heeft waar de veroordeelde inkomsten/vermogen of zijn vaste woon- of verblijfplaats heeft. Uitgangspunt binnen de EU is dat de uitvoerende lidstaat het geld houdt.

Indien een ontnemingsmaatregel wordt overgedragen op basis van het kaderbesluit confiscatiebeslissingen is het uitgangspunt dat de uitvoerende lidstaat de eerste € 10.000 houdt en de rest voor de helft naar de Nederlandse staatskas vloeit.

Buiten de EU is sprake van internationale rechtshulp op basis van uiteenlopende verdragen. Het ontvangende land past bij overname van de executie van een sanctie eigen recht toe, dus ook ten aanzien van verjaringstermijnen en mogelijke dwangmiddelen. De weg van een internationaal rechtshulpverzoek wordt niet standaard bewandeld, veelal alleen bij grote strafzaken, meestal niet voor geldboetes van beperkte omvang. Hier is bij overdracht van de vordering het uitgangspunt dat het uitvoerende land alles mag houden. Afwijkende afspraken kunnen alleen via de afdeling Internationale Rechtshulp Strafzaken van het Ministerie van VenJ worden gemaakt met de bevoegde autoriteit in het andere land.

Er is ook nog een groot aantal landen waarmee geen verdragsbasis bestaat. Overdracht van de vorderingen en rechtshulp zijn in dat soort gevallen zeer lastig. Dat heeft er vaak mee te maken dat Nederland het andere land geen wederkerende rechtshulp kan of wil bieden. Voor het strafrechtelijk traject speelt het knelpunt dat in het buitenland alleen de dwangmaatregelen kunnen worden opgelegd die het land volgens eigen wetgeving kent. Heel concreet kan iemand die in het buitenland is gevonden over het algemeen niet gedwongen naar Nederland worden gehaald om hem hier in lijfswang of vervangende hechtenis te plaatsen. Verder kunnen bij ontnemingsmaatregelen in de meeste landen geen bijzondere bevoegdheden, zoals tappen en stelselmatig observeren, worden ingezet. Veel landen kennen deze instrumenten namelijk niet in de executiefase en kunnen deze derhalve ook niet op verzoek toepassen. Tenslotte zijn er in een aantal landen problemen met het uitwinnen van eerder gelegd conservatoir beslag. Weer andere landen hebben wel mogelijkheden om op verzoek van Nederland beslag te leggen, alleen de Nederlandse regels met betrekking tot beslag zijn veel ruimer dan die van andere landen. Zo kan vaak in andere landen alleen dan beslag worden uitgewonnen wanneer het beslagen goed direct te koppelen is aan de gepleegde strafbare feiten.

Belastingdienst

Voor belastingschulden binnen de EU geldt de richtlijn wederzijdse bijstand inzake invordering belastingschulden. Dat betekent dat de vordering via het Central Liaison Office wordt overgedragen naar de bevoegde autoriteit in de betreffende lidstaat die vervolgens de invordering ter hand neemt.

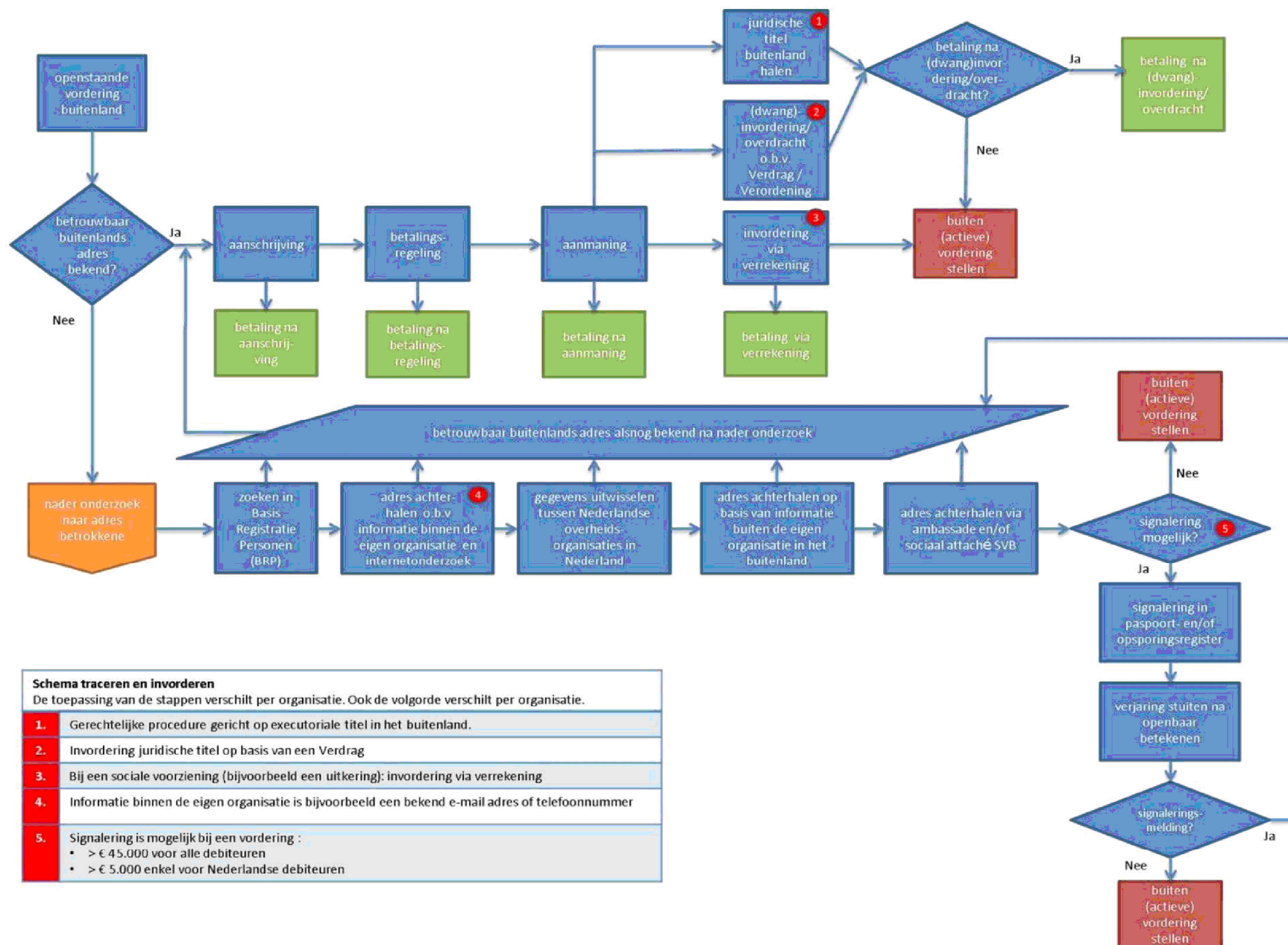
Nederland heeft ook verdragen gesloten met invorderingsbepalingen met landen buiten de EU.

Onrechtmatig verkregen toeslagen voor kinderopvang en zorg en kindgebonden budget kunnen in de EU worden ingevorderd op grond van de EU verordening Sociale zekerheidsstelsels. Buiten de EU kunnen deze toeslagen ook worden ingevorderd voor zover er een internationale overeenkomst is.

Huurtoeslag kan niet worden ingevorderd zowel binnen als buiten de EU, omdat er geen juridische basis voor is.

In z'n algemeenheid geldt dat indien een internationale regeling ontbreekt, de weg van de civiele vordering bewandeld kan worden. Met toepassing van het internationale privaatrecht wordt een Nederlands vonnis door een buitenlandse rechter omgezet in een executoriale titel om in het betreffende land executiemaatregelen te kunnen treffen.

Op de volgende pagina is het proces van het traceren van een debiteur en het invorderen schematisch weergegeven. Daarbij geldt dat de stappen niet door alle deelnemende organisaties worden genomen en ook niet in dezelfde volgorde.

3 Knelpunten

3.1 Traceren en gegevens verzamelen

Vrijwel alle organisaties hebben te maken met het knelpunt dat de invordering ernstig wordt bemoeilijkt als het adres van de debiteur/veroordeelde ontbreekt en er ook geen andere mogelijkheden zijn om in contact te komen met de debiteur. Alleen de Inspectie SZW heeft minder problemen om adressen te traceren, omdat het gaat om vorderingen op bedrijven, die veelal makkelijker te vinden zijn, doordat ze zijn geregistreerd bij de Kamer van Koophandel in een andere EU-lidstaat dan wel in Nederland.

Om het zoeken naar de debiteur zo efficiënt mogelijk uit te voeren is het essentieel dat de verschillende organisaties de informatie kunnen delen die over een debiteur en diens vermogen beschikbaar is. Veelal zijn deze mogelijkheden beperkt door verschillende wetgeving en privacy-bepalingen. De invoering van de Registratie Niet Ingezetenen (RNI) is een goede stap, maar is nog niet voldoende.

Ook in het buitenland zijn er belemmeringen op het gebied van informatie-uitwisseling. Zo wordt bijvoorbeeld het kadaster niet in alle landen als openbare bron beschouwd en kan informatie over onroerend goed niet zonder meer worden verkregen. Daarnaast werken veel landen met een regionale indeling waardoor registers niet centraal bevroegbaar zijn (bijvoorbeeld in Duitsland en Spanje).

3.2 Juridische titel dwanginvordering

Met name de organisaties waarvan de vorderingen binnen het bestuursrechtelijke domein vallen (SZW, DUO, Belastingdienst/Toeslagen), hebben te maken met het knelpunt dat de executoriale titel voor dwanginvordering in het buitenland ontbreekt. Om tot dwanginvordering te kunnen overgaan, zal een gerechtelijke procedure moeten worden doorlopen om een executoriale titel geldend voor het betreffende land te verkrijgen. Een dergelijke procedure verschilt per land en is een kostbaar en tijdrovend proces.

Een individuele organisatie zal in het algemeen niet zelf onderzoeken hoe het juridische systeem van het betreffende land in elkaar zit en vervolgens het juridische proces ook doorlopen om dwanginvordering te kunnen toepassen. Dit wordt veelal overgedragen aan internationale incassobureaus of advocatenkantoren.

Casus Inspectie SZW: Tenuitvoerlegging in Duitsland

Op basis van het Verdrag tussen Lidstaten van de Europese Gemeenschap inzake tenuitvoerlegging van buitenlandse strafvonnissen van 13 november 1991 dat door beide staten is ondertekend, is door tussenkomst van Min VenJ inmiddels een 15-tal dossiers doorgeleid naar Duitse autoriteiten voor de tenuitvoerlegging.

Dit is een arbeidsintensieve oplossing. Rechtshulp via deze weg vraagt om een exequatur procedure waarbij de strafbaarheid voor een vergelijkbare overtreding moet worden vastgesteld en de sanctie opnieuw bepaald naar Duits recht.

De boetes moeten worden voorzien van volledig vertaalde dossiers, een minimale waarde vertegenwoordigen en vooraf worden ingedeeld op deelstaat. De dossiers moeten worden aangeleverd aan VenJ die op haar beurt voor doorzending naar betreffende deelstaat zorgt.

De resultaten tot nog toe (d.d. 28 maart 2014):
 4 dossiers definitief oninbaar (faillissement/overlijden);
 2 dossiers alsnog aan Nederlandse incassopartner betaald;
 2 dossiers bevestiging van overname door betreffende Landesgerichten;
 7 dossiers nog geen retour bericht.

Vorderingen die vallen onder het strafrecht en fiscaalrecht kunnen via EU/EER verordeningen en bilaterale verdragen (buiten de EU/EER) worden overgedragen aan autoriteiten in het betreffende land, die de inning van de vordering overneemt. Of er daadwerkelijk inning plaatsvindt, hangt af van onder meer de beschikbare capaciteit in dat betreffende land. Binnen de EU ontbreken gegevens over de resultaten van de afzonderlijke lidstaten op het gebied van de overgedragen vorderingen van de ene aan de andere lidstaat.

Met landen als Turkije en Marokko ontbreekt een dergelijk verdrag om bijstand bij de invordering van belastingschulden te vragen.

Voor het strafrechtelijke traject geldt nog dat met sommige landen, bijvoorbeeld Turkije of Marokko weliswaar verdragen aanwezig zijn, echter de wetgeving van Nederland niet goed matcht met dat van het andere land. Daardoor zijn er beperkingen in de uitwinning van in het buitenland gelegde conservatoire beslagen (bij ontnemingszaken). Hierbij dient wel de kanttekening te worden gemaakt dat Nederland voorop loopt in wetgeving op het gebied van afpakken van crimineel vermogen. Andere landen kennen onze modaliteiten vaak nog niet.

3.3 Verjaring

De verjaring van de vordering is ook een knelpunt dat bij meerdere organisaties speelt. Vorderingen die vallen onder het bestuursrecht verjaren na 5 jaar conform de Algemene Wet Bestuursrecht (Awb), tenzij het mogelijk is om te stuiten. Stuiten van de verjaring van de vordering in geval een adres van de debiteur ontbreekt is veelal mogelijk door openbaar te betekenen met het plaatsen van een advertentie in een landelijk dagblad. Wanneer het voorstel tot wijziging van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering in verband met bekendmakingen aan personen zonder bekende woon- of verblijfplaats wordt aangenomen, zal het stuiten van de verjaring een stuk goedkoper worden, omdat dan betekenen via een aanmelding in de digitale Staatscourant mogelijk wordt.

Bij strafrechtelijke sancties hangt de verjaringstermijn af van de zwaarte van het gepleegde strafbare feit. In geval van internationale rechtshulp (buiten de EU) op grond van uiteenlopende verdragen, past het executerende land de eigen verjaringstermijnen toe.

Gemeenschappelijke knelpunten

<i>Knelpunten</i>	<i>Traceren en gegevens verzamelen</i>	<i>Juridische titel ontbreekt</i>	<i>Verjaring</i>
SZW/SVB	X	X	X
SZW/UWV	X	X	X
Inspectie SZW		X	X
OM/CJIB	X		
DUO	X	X	X
Belastingdienst	X	X*	X

*Huurtoeslag

4 Lopende verbetermaatregelen

Uit de verkenning van het invorderingsproces en de knelpunten die daarbij spelen, is gebleken dat er verschillende trajecten reeds in gang zijn gezet die bijdragen aan verbeteringen in het terugvorderen en terughalen in het buitenland waar de deelnemende organisaties reeds op zijn aangesloten. In deze paragraaf worden deze trajecten kort beschreven.

Het gaat om:

- Adresgegevens uitwisselen via Registratie Niet Ingezeten
- Verbeteren kwaliteit Basisregistratie Personen (BRP)
- Gegevens over inkomen/vermogen uitwisselen
- Gegevens uitwisselen met buitenlandse overheden
- Wederzijdse erkenning geldelijke sancties voor bestuurlijke boetes
- Digitale aanmelding openbaar beteken
- Studiefinanciering
- Terugvordering toeslagen

4.1 Adresgegevens uitwisselen via Registratie Niet Ingezeten

Sinds 6 januari 2014 bestaat de Registratie Niet Ingezeten (RNI), onderdeel van de Basisregistratie Personen (BRP). Niet-ingezetenen zijn personen die niet of korter dan 4 maanden in Nederland wonen en een relatie hebben met Nederlandse overheidsinstellingen. Het gaat enerzijds om mensen die tijdelijk in Nederland werken en anderzijds om mensen die in Nederland hebben gewoond en die nu in het buitenland wonen. In de RNI worden gegevens van niet-ingezetenen centraal vastgelegd. Zogenoemde aangewezen bestuursorganen (zoals de Belastingdienst, UWV, SVB) zullen de gegevens van niet-ingezetenen uit hun eigen bestanden aanleveren aan de Registratie Niet Ingezeten. Naar verwachting is dit in het najaar van 2014 gerealiseerd.

Het werkt dan als volgt: als een aangewezen bestuursorgaan de betreffende debiteur/veroordeelde heeft getraceerd, is het adres via de RNI beschikbaar voor alle overheidsorganisaties die toegang hebben tot de RNI. De RNI voorkomt daarmee dubbel werk in het traceren van het adres van de debiteur/veroordeelde. Daarmee is het niet meer nodig om met de afzonderlijke overheidsorganisaties adresinformatie uit te wisselen. Dit is een belangrijke stap voorwaarts in het traceren van debiteuren/veroordeelden.

4.2 Verbeteren kwaliteit Basisregistratie Personen (BRP)

Onderdeel van het project Kwaliteit Basisregistratie Personen (ook één van de projecten van het programma rijksbrede aanpak van fraude) is om onvindbare debiteuren te traceren en alsnog te registreren in de BRP.

4.3 Gegevens over inkomen/vermogen uitwisselen

Via SUWI-net worden gegevens over inkomen en vermogen uitgewisseld tussen organisaties binnen het sociale zekerheidsdomein. Ook buiten dat domein bestaat behoefte om te beschikken over gegevens over inkomen en vermogen, dit is echter juridisch niet mogelijk. In het project Gegevensuitwisseling (ook onderdeel van het programma rijksbrede aanpak van fraude) worden deze en andere knelpunten op gebied van gegevensuitwisseling geïnventariseerd en worden mogelijke oplossingen aangedragen.

4.4 Gegevens uitwisselen met buitenlandse overheden

Op strafrechtelijk, fiscaal en sociale zekerheidsterrein kan op basis van verordeningen en richtlijnen informatie worden opgevraagd bij buitenlandse overheden. Soms is een bilateraal verdrag nodig, zoals SZW heeft gesloten met België voor het uitwisselen van inkomensgegevens. Ook OCW onderzoekt de mogelijkheden om via een verdrag of Memorandum of Understanding gegevensuitwisseling mogelijk te maken op gebied van studiefinanciering met Groot-Brittannië en Zweden.

4.5 Wederzijdse erkenning geldelijke sancties voor bestuurlijke boetes

Binnen de EU is het mogelijk om op basis van de Wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging geldelijke sancties, die uitvoering geeft aan het Kaderbesluit 2005/214/JBZ inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op geldelijke sancties, geldelijke sancties met betrekking tot strafrechtelijke en administratieve verkeersovertredingen ter inning over te dragen aan een EU-lidstaat waar de veroordeelde inkomsten/vermogen of zijn vaste woon- of verblijfplaats heeft. Een juridische werkgroep onderzoekt of ook bestuurlijke boetes onder dit regime kunnen vallen, gezien de uitspraak die het Europese Hof deed begin 2014 in de zaak Balaz. Met name voor de vorderingen van de Inspectie SZW (bestuurlijke boetes aan bedrijven) zou deze bredere werking een verbetering opleveren. Ook andere wegen worden verkend (zoals specifieke instrumenten als flankerend beleid bij Europese regelgeving).

4.6 Digitale aanmelding openbaar betekenen

Wanneer het voorstel tot wijziging van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering in verband met bekendmakingen aan personen zonder bekende woon- of verblijfplaats wordt aangenomen, zal het stuiten van het verjaren van de vordering door middel van openbare betekening een stuk goedkoper worden, omdat dan de bekendmaking via een aanmelding in de digitale Staatscourant mogelijk wordt en geen advertentie in een landelijk dagblad geplaatst hoeft te worden. Het wetsvoorstel is inmiddels ingediend bij de Tweede Kamer.

4.7 Studiefinanciering

Op 15 april 2014 heeft de Ministeriële Commissie Aanpak Fraude de business case intensivering handhaving studiefinanciering geaccordeerd (Kamerstuk 24724, nr. 122). Op het gebied van invordering in het buitenland gaat het om een bedrag van €1,2 miljoen per jaar om debiteuren in het buitenland actief op te sporen en tot terugbetaling van hun studieschuld aan te zetten. Eén van de onderdelen van de aanpak is om incassoadvocaten in te schakelen.

4.8 Terugvordering toeslagen

Op het gebied van terugvordering van toeslagen onderneemt de Staatssecretaris van Financiën verschillende acties, zoals gemeld in de brief aan de Tweede Kamer van 2 juni 2014. Zo zijn er bijstands- en informatieverzoeken, gericht op terugvordering, verstuurd aan Bulgaarse autoriteiten.

5 Voorstel extra verbetermaatregelen

Zoals aangegeven in de vorige paragraaf loopt er reeds een aantal trajecten die in belangrijke mate kunnen bijdragen aan verbeteringen op gebied van terugvorderen in het buitenland. Het gaat met name om het uitwisselen van adres- en andere gegevens over de debiteur/veroordeelde.

In deze paragraaf worden zes extra maatregelen voorgesteld om het terugvorderen uit het buitenland te verbeteren. Het accent ligt daarbij op het onderling uitwisselen van kennis en expertise.

In de werkgroep Terugvorderen en terughalen in het buitenland hebben de deelnemende organisaties mogelijke verbeterideeën aangedragen. Vervolgens hebben de deelnemende organisaties de verbeterideeën getoetst op wenselijkheid en haalbaarheid voor de eigen organisatie. Daaruit is onderstaand voorstel voor extra verbetermaatregelen voortgekomen die aan de Ministeriële Commissie Aanpak Fraude ter accordering wordt voorgelegd.

De verbeterideeën die zijn afgefallen, zijn te vinden in bijlage 1.

Gevraagd aan de Ministeriële Commissie Aanpak Fraude

In te stemmen met de uitvoering van de volgende maatregelen:

- 1 Projectmatige landenaanpak Duitsland
- 2 Verkenning pilot Sociaal Attachés zoeken debiteuren voor DUO
- 3 Betere benutting Register Paspoortsignalering
- 4 Uitwisseling expertise internetonderzoek
- 5 Onderzoek naar wetswijziging verjaring
- 6 Handhavingscommunicatie

Financieel voorbehoud: wanneer bij de uitwerking van de maatregelen blijkt dat de kosten niet binnen de beschikbare budgetten van de deelnemende organisaties gefinancierd kunnen worden, zal de maatregel opnieuw ter besluitvorming worden voorgelegd.

Hieronder worden de voorgestelde maatregelen kort toegelicht.

5.1 Projectmatige landenaanpak Duitsland

Korte beschrijving maatregel

De regels op het gebied van het innen van vorderingen worden bepaald door de nationale wet- en regelgeving van het desbetreffende land. Hierdoor kunnen de mogelijkheden tot invordering en de mogelijkheden om gegevens uit te wisselen per land verschillen. Ook de wijze waarop adresgegevens worden geregistreerd verschilt per land. De deelnemende organisaties beschikken over verschillende contacten en over uiteenlopende kennis van de verschillende aspecten. De projectmatige landenaanpak focust op een specifiek land waar de deelnemende organisaties een relatief groot (financieel) belang hebben als het gaat om terugvorderen: Duitsland.

Het OM en de Belastingdienst hebben eerder goede ervaringen opgedaan met een gerichte aanpak per land. Door de kennis die de deelnemende organisaties hebben over deze aspecten van een specifiek land met elkaar uit te wisselen en samen op te trekken in de contacten met dat land, kan gerichter actie richting dat land worden ondernomen om debiteuren/veroordeelden te traceren en vorderingen te innen.

De projectmatige landenaanpak start met een expertmeeting. Daar wisselen de deelnemende organisaties hun kennis onderling uit over onder andere:

- Zoeken naar adressen
- Zoeken naar vermogen
- Juridisch systeem: verkrijgen executoriale titel
- Contacten/netwerken

Vervolgens wordt bekeken welke deelnemende organisaties gezamenlijk een werkbezoek zullen brengen aan Duitsland. Na afloop wordt de projectmatige landenaanpak geëvalueerd.

Na deze pilot zal worden gezien of het opportuun is om ook voor andere landen dergelijke verkenningen te doen.

Deelnemers

OM, UWV, SVB, Inspectie SZW, DUO. De Belastingdienst brengt expertise in.

Trekker

OM

NB OM heeft verzocht dat OCW mede-trekker wordt. Dit is punt van overleg tussen OM en OCW.

Het trekkerschap kost naar verwachting gemiddeld circa 4 uur per week.

Doel

Betere samenwerking met instanties in Duitsland op het gebied van terugvorderen door gebruik te maken van de kennis en contacten van andere deelnemende organisaties.

Resultaat

Expertmeeting waarin de deelnemende organisaties kennis uitwisselen over de aspecten die van belang zijn bij het terugvorderen in Duitsland.

Werkbezoek van twee of meer deelnemende organisaties naar Duitsland.

Evaluatie van de projectmatige landenaanpak met aanbevelingen voor eventuele uitbreiding naar andere landen.

Tijdpad

Sept-Okt 2014	Expertmeeting Duitsland
Nov-Dec 2014	Werkbezoek Duitsland*
Jan 2015	Evaluatie

*planning is afhankelijk van de agenda's van de contactpersonen in Duitsland

Financiën

De personele kosten van de deelnemers en de trekkers komt voor rekening van de betreffende organisaties.

De externe kosten voor de werkbezoeken (reis- en hotelkosten, kosten voor een tolk) worden geschat op €10.000-€15.000 per werkbezoek en worden verdeeld over

de organisaties die deelnemen aan het werkbezoek: ca €5.000 per deelnemende organisatie per werkbezoek.
Deze kosten worden gefinancierd uit de beschikbare budgetten van de deelnemende organisaties.

5.2 Verkenning pilot Sociaal attachés zoeken debiteuren voor DUO

Korte beschrijving maatregel

De SVB beschikt op de Nederlandse ambassade in Turkije, Marokko, Suriname en Spanje over sociaal attachés die onder andere tot taak hebben om adressen te traceren en onderzoek te verrichten naar vermogen van personen waarvan vermoed wordt dat ze fraude plegen met sociale zekerheidsvoorzieningen. De sociaal attachés kennen de lokale situatie en weten welke gegevensbronnen beschikbaar zijn om naar adressen te zoeken.

Verkend wordt of het juridisch mogelijk is dat de sociaal attachés adressen zoeken van onvindbare debiteuren van DUO waarvan vermoed wordt dat ze zich in deze landen bevinden. Als uit de verkenning blijkt dat dit kan, zal een kleinschalige pilot gestart worden. Concreet gaat het om 10 onvindbare debiteuren per land waar een sociaal attaché is gevestigd, in totaal gaat het om 40 onvindbare debiteuren.

Deelnemers

SVB, DUO

Trekker

SVB

Doel

De pilot heeft tot doel te verkennen of het zoeken naar adressen van onvindbare debiteuren van DUO door sociaal attachés een meerwaarde oplevert.

Resultaat

Het resultaat van de pilot is het aantal gevonden betrouwbare adressen van de onvindbare debiteuren van DUO. De pilot is succesvol als de zoekactie van de sociaal attachés in minstens 50% van de gevallen een betrouwbaar adres oplevert. Indien de pilot succesvol is, zal een business case worden opgesteld om deze werkwijze breder toe te passen en de capaciteit van sociaal attachés uit te breiden, eventueel ook naar andere landen.

Tijdpad

Juli 2014	Verkenning juridische mogelijkheden
Aug 2014	DUO levert de gegevens van 40 onvindbare debiteuren aan bij de SVB
Aug-okt 2014	Sociaal attachés zoeken naar adressen en melden het resultaat
Nov 2014	>50% betrouwbaar adres: uitwerken business case
Dec 2014	Voorleggen business case aan de MC Aanpak Fraude

Financiën

Uitvoering van de pilot geschiedt binnen de beschikbare budgetten van SVB en DUO.

5.3 **Betere benutting Register Paspoortsignalerings**

Korte beschrijving maatregel

Opname in het Register Paspoortsignalerings houdt in dat bij aanvraag van een nieuw paspoort contact wordt opgenomen met de organisatie die een vordering heeft op de betreffende debiteur. Uitgifte van een nieuw paspoort kan dan worden geweigerd zolang de vordering niet is voldaan. Dit instrument kan worden ingezet voor debiteuren met een Nederlands paspoort die onvindbaar zijn.² Dit instrument kan beter worden benut door de volgende maatregelen:

- a. Het drempelbedrag voor opname in het Register Paspoortsignalerings wordt aangepast voor vorderingen van DUO. Het huidige drempelbedrag van €5.000 wordt voor studieschulden in veel gevallen niet gehaald, omdat voor dit drempelbedrag de achterstallige schuld van belang is. Een studieschuld vervalt in maandelijkse termijnen, wat betekent dat pas nadat een groot aantal maandelijkse termijnen niet is voldaan de achterstallige schuld €5.000 zal bedragen. De totale studieschuld is veelal wel een omvangrijk bedrag (gemiddeld circa €15.000).
- b. Mogelijk maken dat ook debiteuren met een vordering op het gebied van toeslagen kunnen worden opgenomen in het Register Paspoortsignalerings. Dit vergt waarschijnlijk aanpassing van de Paspoortwet.
- c. Belastingdienst, UWV en SVB bezien hoe door aanpassing van hun interne communicatie en werkprocessen vaker aanmelding bij het Register paspoortsignalerings plaats kan vinden.

Deelnemers

UWV, SVB, DUO, Belastingdienst, BZK

Trekkers

- a. Voor aanpassing van het drempelbedrag neemt de projectleiding van OCW het initiatief richting BZK.
- b. Voor het creëren van de mogelijkheid om ook debiteuren met vorderingen op het gebied van toeslagen op te nemen in het Register Paspoortsignalerings, neemt de Belastingdienst het initiatief.
- c. Belastingdienst, UWV, SVB zijn zelf verantwoordelijk om de interne communicatie en werkprocessen te bezien en aan te passen.

Doel

Het doel is om meer aanmeldingen te realiseren van debiteuren van de Belastingdienst, DUO, UWV en SVB die voldoen aan de (nieuwe) criteria voor opname in het register Paspoortsignalerings.

Resultaat

Het drempelbedrag voor opname in het Register Paspoortsignalerings is zo mogelijk aangepast voor vorderingen van DUO (overleg daarover is gaande). De Paspoortwet is aangepast, zodat ook debiteuren met een vordering op het gebied van toeslagen kunnen worden opgenomen in het Register Paspoortsignalerings.

De interne communicatie en werkprocessen bij de Belastingdienst, UWV en SVB zijn bezien en indien nodig aangepast.

Tijdpad

Sept 2014

Drempelbedrag register Paspoortsignalerings voor DUO

² Dit is alleen mogelijk wanneer aan de voorwaarden uit artikel 22 van de Paspoort wet is voldaan.

Okt 2014	aangepast
2016	Werkprocessen en interne communicatie bezien en aangepast door Belastingdienst, UWV, SVB Paspoortwet aangepast signalering voor toeslagen

Financiën

De maatregelen worden uitgevoerd binnen de beschikbare budgetten van Belastingdienst, DUO, UWV, SVB en het Agentschap BPR.

5.4 Uitwisseling expertise internetonderzoek

Korte beschrijving maatregel

Iedere deelnemende organisatie zoekt op internet naar debiteuren/veroordeelden of naar diens vermogen in het buitenland. De internetzoekexperts van de deelnemende organisaties komen bij elkaar en wisselen zoekmethoden met elkaar uit, zodat ze leren van elkaars aanpak.

Deelnemers

OM, CJIB, SVB, UWV, Belastingdienst, DUO

Trekker

DUO

Doel

Beter leren zoeken op internet naar debiteuren/veroordeelden en diens vermogen in het buitenland.

Resultaat

Een bijeenkomst van internetzoekexperts van de deelnemende organisaties.

Tijdpad

Sept-nov 2014 Bijeenkomst internetzoekexperts

Financiën

De maatregel wordt uitgevoerd binnen de beschikbare budgetten van OM, CJIB, SVB, UWV, Belastingdienst, DUO.

5.5 Onderzoek naar wetswijziging verjaring

Korte beschrijving maatregel

Een vordering verjaart (op grond van de Algemene wet bestuursrecht) na 5 jaar. Wanneer een debiteur onvindbaar is kan de verjaring enkel worden gestuit door middel van openbare betekening. Financiën en OCW onderzoeken de noodzaak van en de mogelijkheid tot aanpassing van de Invorderingswet 1990, respectievelijk de Wet studiefinanciering 2000, zodat de vordering niet verjaart wanneer de debiteur verzuimt een juist adres door te geven.

Deelnemers/Trekkers

OCW, Financiën

Doel

Voorkomen dat de vordering niet geïnd kan worden vanwege verjaring.

Resultaat

Zicht op haalbaarheid van een wetswijziging om verjaring te voorkomen.

Tijdpad

Aug-sept 2014

Onderzoek haalbaarheid wetswijziging voorkomen
verjaring vordering

Financiën

De maatregel wordt uitgevoerd binnen de beschikbare budgetten van Financiën en OCW

5.6 Handhavingscommunicatie

Korte beschrijving maatregel

Niet in alle gevallen is er sprake van fraude of moedwillig misbruik. Er zijn ook burgers die geen buitenlands adres doorgeven aan de Nederlandse instanties, omdat ze niet op de hoogte waren van deze verplichting en vervolgens onvindbaar blijken. Om de burgers die het betreft te informeren over deze verplichting, wordt het relevante communicatiemateriaal (website, brieven, e-mails) van de deelnemende organisaties hierop bekeken en waar nodig aangepast. Daarnaast zal worden onderzocht of de websites van de ambassades als communicatiemiddel kunnen worden ingezet.

Deelnemers

OM, CJIB, UWV, SVB, DUO, Belastingdienst, Buitenlandse Zaken

Trekker

Iedere deelnemende organisatie is verantwoordelijk voor doorlichting en aanpassing van de eigen communicatiemiddelen.

De projectleiding van OCW neemt het initiatief richting Buitenlandse Zaken om te bezien of de websites van ambassades als communicatiemiddel kunnen worden ingezet.

Doel

Burgers die het betreft zijn beter geïnformeerd over hun plicht een juist adres door te geven.

Resultaat

Communicatiemateriaal bevat informatie over de verplichting van het doorgeven van een juist adres.

Tijdpad

Aug-sept 2014

Doorlichten communicatiemateriaal

Okt 2014

Aanpassen communicatiemateriaal

Sept-okt 2014

Aanpassen websites ambassades

Financiën

De maatregel wordt uitgevoerd binnen de beschikbare budgetten van OM, CJIB, UWV, SVB, ISZW, DUO, Belastingdienst, Buitenlandse Zaken.

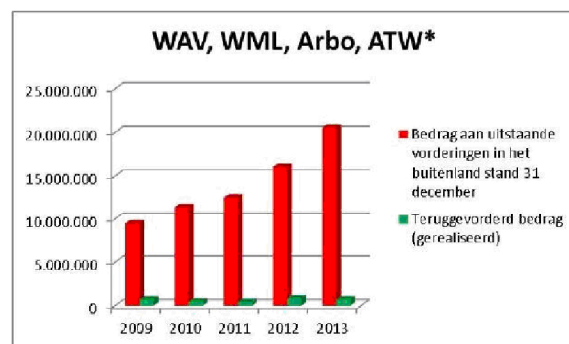
6 BIJLAGE 1 Maatregelen die zijn afgefallen

De volgende maatregelen zijn niet opgenomen in het voorstel verbetermaatregelen.

Afgefallen maatregel	Reden
Het Internationaal Bureau Fraude gaat zijn dienstverlening ook aanbieden aan andere Nederlandse overheidsorganisaties.	De deelnemende organisaties hebben niet 'ingetekend' op deze maatregel. De expertise van het IBF is minder van belang voor de andere organisaties.
Betere benutting mogelijkheden Opsporingsregister.	Het beleid van VenJ is juist om het opsporingsregister op te schonen en te beperken tot hoogstnoodzakelijke registraties. Als er op grote schaal personen worden opgenomen in het opsporingsregister, werkt het instrument niet meer effectief.
Betere benutting van de mogelijkheden die de EEX verordening biedt om een Nederlandse juridische titel in een andere EU lidstaat erkend te krijgen.	Alleen de Belastingdienst kan deze maatregel toepassen en doet dit al. Waar mogelijk zal de Belastingdienst dit instrument vaker inzetten.
Inrichting van een Rijksbreed 'Bureau Terugvorderen uit het buitenland' waar alle uitvoeringsorganisaties van de (rijks)overheid hun onvindbare debiteuren kunnen aanmelden.	Lijkt een brug te ver gezien de ontwikkeling van rijksincasso voor binnenlandse vorderingen.
Verrekening vordering met uitkering/bijdrage van een andere overheidsorganisatie (bv AOW, AKW)	De deelnemende organisaties hebben niet 'ingetekend' op deze maatregel. Er wordt op de verschillende beleidsterreinen al in enige mate verrekend. In het kader van de Compacte Rijksdienst is eerder onderzocht of verdergaande verrekening van vorderingen met uitkeringen van andere overheidsorganisaties breder toegepast kan worden. Medio 2012 is geconcludeerd dat het rijksbreed verrekenen tussen organisaties zowel om beleidsmatige als om technische redenen niet opportuun is.

7 BIJLAGE 2 Indicatie omvang vorderingen in het buitenland

Inspectie SZW

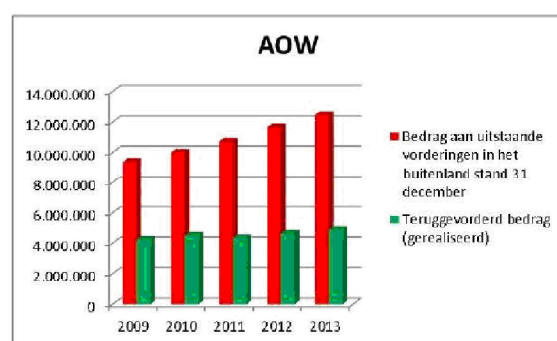

Inningspercentages	
2009	7%
2010	4%
2011	3%
2012	5%
2013	3%

*

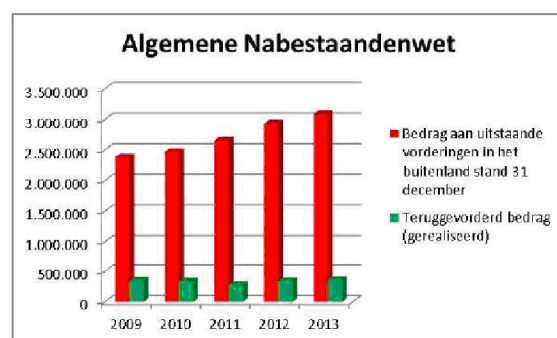
WAV= Wet Arbeid Vreemdelingen
WML= Wet Minimumloon
Arbo= Arbeidsomstandighedenwet
ATW= Arbeidstijdenwet

SZW/SVB

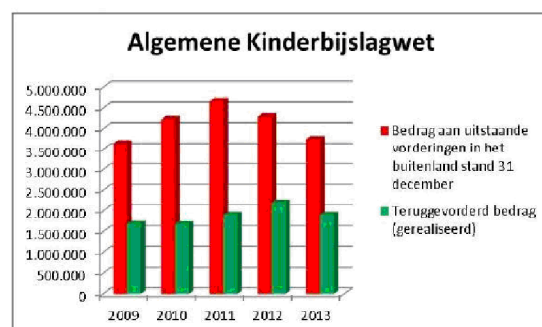
Inningspercentages	
2009	45%
2010	45%
2011	41%
2012	40%
2013	39%

SZW/SVB

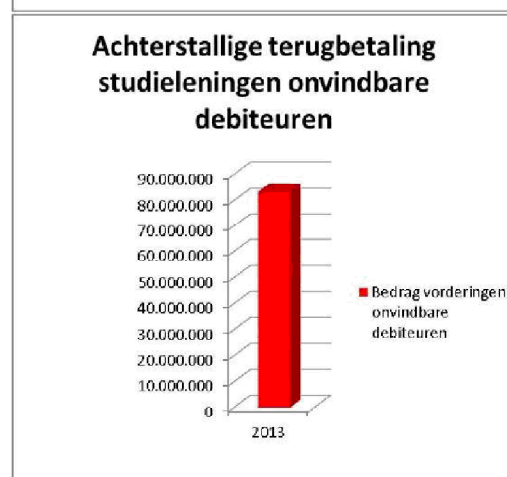
Inningspercentages	
2009	15%
2010	14%
2011	11%
2012	12%
2013	12%

SZW/SVB

Inningspercentages	
2009	47%
2010	40%
2011	41%
2012	51%
2013	51%

OCW/DUO

FIN/Belastingdienst Toeslagen
Op dit moment niet beschikbaar.

FIN/Belastingdienst Belastingsschulden

Jaar	Aantal ingediende verzoeken wederzijdse bijstand van Nederland aan het buitenland
2009	203
2010	244
2011	412
2012	1.922
2013	1.698

SZW/UWV

Stand	Aantal vorderingen in buitenland	Uitstaand bedrag
April 2014	1.502	€ 6.510.915

CJIB: Geldboetes en confiscatiebeslissingen

Jaar	Aantal overgedragen zaken aan andere lidstaten Europese geldelijke sancties en confiscatiebeslissingen
2009	53
2010	540
2011	3.801
2012	8.469
2013	12.336

OM: Ontnemingsmaatregelen

Stand	Aantal ontnemingsmaatregelen met internationale component	Uitstaand bedrag
April 2014	70	Ca € 14.000.000*

*in deze zaken is vaak slechts een deel van de vordering in het buitenland te innen. Behandeling van deze zaken kost veel tijd en is complex. Wanneer het lukt om het bedrag te incasseren, zal slechts een klein deel in de Nederlandse Staatskas terecht komen.